

کیشه پول

بازخوانی پرونده شبکه بانکی (۲)

کاهش سود بانکی قربانی گرفت

■ شرق، راشل آرامیان: اوایل خرداد سال ۱۳۸۶ است، با این حال هنوز تکلیف نرخ سود شبکه بانکی مشخص نشده. سیاست دستوری کاهش نرخ سود بانکی در همان سال اول اجرا، اقتصاددانان را به دو دسته تقسیم کرد: مخالفان و موافقان. بدنه دولت نیز از این دسته‌بندی در امان نماند و برخی، ساز مخالف زدند و برخی نیز از موافقت با این سیاست گفتند. در این بین یک چیز مهم بود و آن اینکه رییس‌جمهوری هیچ کاری به‌دسته‌بندی‌ها نداشت و آن‌طور که در تئلیفات انتخاباتی خود به مردم وعده داده بود، قویا به دنبال کاهش نرخ سود بانکی بود. با این حال دو نفر از مهم‌ترین چهره‌های اقتصادی دولت جزو مخالفان کاهش نرخ سود بانکی بودند؛ یعنی شبیانی که آن زمان رییس کل بانک مرکزی بود و دانش‌جعفری وزیر اقتصاد. البته قرار هم نبود که آنها جزو موافقان این سیاست باشند تا نرخ سود بانکی کاهش یابد. همین هم شد و سخنگوی دولت نهم یعنی غلامحسین الهام طی اطلاعیه‌ای خبر از کاهش نرخ سود بانکی داد و شبیانی و دانش‌جعفری را شوکه کرد. او که تنها نقل‌کننده نظر رییس‌جمهوری بود، نرخ سود سال ۸۶ را ۱۲درصد اعلام کرد. برای تحقق این خواسته، بانک‌های دولتی باید نرخ سود را به میزان دودرصد و بانک‌های خصوصی نیز حدود پنج‌رصد پایین می‌آوردند تا نظر رییس‌جمهوری تأمین می‌شد. اما ماجرا به همین سا‌دگی‌ها هم نبود و شبیانی زیر بار نمی‌رفت. در نهایت رییس‌جمهوری به رییس کل بانک مرکزی که منتخب او نبود، نامه‌ای فرستاد و به وی دستور داد که نرخ سود ۱۲درصدی را اعمال کند. اما شبیانی واکنشی دیگر نشان داد: «کاهش نرخ سود بانکی هنوز ابلاغ نشده و باید در شورای پول و اعتبار بررسی شود». از اینجا بود که کشمکش‌ها آغاز شد. شورای پول و اعتبار طی جلسهای تصویب کرد که نرخ سود مانند سال گذشته یعنی ۱۴درصد برای بانک‌های دولتی و ۱۷درصد برای بانک‌های خصوصی تثبیت شود. اما رییس دولت مصوبه شورای پول و اعتبار را امضا نکرد. با این حال شبیانی طی گفت‌وگویی رسانه‌ای بدون اینکه به واکنش احمدی‌نژاد اشرارای داشته باشد، تنها به گفتن این نکته اساسی اکتفا کرد: تصمیمات شورای پول و اعتبار قانونی و قابل اجراست. در این گیرودار، بازار گفتن از کاهش نرخ سود بانکی داغ داغ شد. پای رییس اتاق ایران نیز به حلقه اظهارنظرها کشیده شد. علینقی خاموشی، رییس این اتاق نظر خود را درخصوص اصرار دولت بر اجرای کاهش نرخ سود بدون تصویب در شورای پول و اعتبار چنین اعلام کرد: «تا قبل از برگزاری جلسه پول و اعتبار نمی‌توان کاهش نرخ سود را ابلاغ کرد و اگر چنین اتفاقی بیفتد، غیرقانونی است». البته او در لابه‌لای سخنان خود به نکته دیگری هم اشاره کرد که حال و هوای آن روزهای اعضای حاضر در شورای پول و اعتبار را به تصویر می‌کشد؛ روندی که تصمیم‌گیری را برای آنان بسی دشوار کرده بود: «قای رییس‌جمهور، رییس شورای پول و اعتبار نیست اما اجرا و ابلاغ کاهش نرخ سود بانکی در صورت تصویب شورای پول و اعتبار، به تنفیذ رییس‌جمهوری نیاز دارد.» بانک‌ها نیز که این کشمکش‌ها را دیدند نرخ سود سپرده‌ها را کاهش دادند و اعطای هر گونه تسهیلات را تا تعیین تکلیف نهایی نیز سود تسهیلات در سال ۸۶ متوقف کردند. با این اقدام اولین ضربه به تولیدکنندگان وارد شد، به طوری که آنان از دریافت هر گونه تسهیلات محروم شدند؛ یعنی که احمدی‌نژاد با استناد بر آن خواهان کاهش نرخ سود بانکی شد. البته بانک‌ها در این مدت چندان هم بیکار ننشستند. مدیران بانکی گردگرا هم جمع شدند و نامه‌ای خطاب به رییس‌جمهوری نوشتند و هزینه تمام‌شده پول را بیش از ۱۲درصد اعلام کردند. با این حال این نامه نیز کارساز نشد و بالاخره شورای پول و اعتبار در تاریخ ۲۷ خرداد سال ۸۶ در برابر مواضع دولت عقب نشست و نرخ سود ۱۲درصدی را پذیرفت. البته بانک‌های دولتی موظف به اجرای این نرخ سود شدند و بانک‌های خصوصی این امکان را یافتند تا با یک‌رصد سود بیشتر نسبت به بانک‌های دولتی فعالیت کنند. مصوبه شورای پول و اعتبار که به بانک‌ها ابلاغ شد، آرامشی نسبی و نیمه شبکه بانکی را فراگرفت و بالاخره جریبحث‌ها درخصوص نرخ‌سود پایان یافت. در این شرایط بانک‌های خصوصی کم‌کم آموختند که به جای عقود مبادله‌ای، عقود مشارکتی را در دستور کار خود قرار دهند تا از زیان بیشتر جلوگیری کنند. البته تورم ۸/۶درصدی سال ۸۶ در مقابل سود ۱۲درصدی چارهای جز این برای بانک‌ها نگذاشته بود. بانک‌های دولتی نیز هر چند با تاخیر، اما تلاش کردند تا حد امکان از عقود مشارکتی بیش از عقود مبادله‌ای استفاده کنند، با این حال دست آنها مانند خصوصی‌ها چندان باز نبود. تاخیر بانک‌های دولتی در به کارگیری این شیوه موجب شد تا طعم تلخ زیان در پایان هر سال را بیش از خصوصی‌ها احساس کنند. آمار موجود در این زمینه نشان می‌دهد که بانک ملی که بیش از سایر بانک‌ها مجری اوامر دولت است، بیشترین زیان را در طول اجرای این سیاست تجربه کرده، به طوری که پس از گذشت چهار سال از آن تاریخ هنوز هم نتوانسته به دوران طلایی سودآوری خود در سال‌های گذشته دست یابد. مخالفت شبیانی و دانش‌جعفری با سیاست کاهش نرخ سود، سرنوشتی دیگر برای آنان رقم زد. شبیانی سه ماه بعد از تصویب نرخ سود شبکه بانکی جای خود را به طهماسب مظاهری داد و دانش‌جعفری نیز در چهاردهم اردیبهشت ۸۷ از بدنه دولت کنار گذاشته شد.

شرق: با انتصاب سرپرستان اداره کل صنعت، معدن و تجارت هشت استان کشور، کم‌کم سیمای مدیریت و تفکر حاکم بر نحوه اداره سامانه‌ای که به قول غضنفری «حدود ۴۰ درصد اقتصاد کشور» را دربر می‌گیرد، قابل مشاهده و تشخیص شده است.

از همان روزهای اول انتصاب غضنفری به سرپرستی وزارت صنایع و معادن، این شایبه و شایعه در هر دو وزارتخانه بازرگانی و صنایع و معادن جاری بود که مدیران وزارت بازرگانی، تمامی یا اکثریت مدیریت‌ها و معاونت‌های ستادی و کشوری و استانی را در وزارتخانه جدید برعهده خواهند گرفت. این موضوع به‌خصوص آن هنگام که غضنفری در زمانی اولین حرکت دوران سرپرستی و در زمانی که هنوز لایحه ادغام به مجلس ارایه نشده بود تا تکلیف گزینه پیشنهادی وزارتخانه جدید مشخص شود، مدیر حوزه وزارتی و حراست وزارت صنایع و معادن را برکنار کرد، کاملاً نمایان شد. در یکی از پیچیده‌ترین فرآیندهای پارلمانی (که داستان تاکنونی آن شاید همواره ناگفته بماند) و در روزی که مجلس یکپارچه با فریاد مرگ بر آمریکا و با سخنرانی سنت‌شکنانه رییس مجلس در موافقت قاسمی، تنها ۲۱۶ رای موافق به قاسمی داد، غضنفری با کسب رای ۲۱۸ عددی بیش از قاسمی، نحوه و نوع تعامل شکل‌گرفته میان او و مجلس را به رخ همگان کشید تا آنان که اهل شنیدن بودند، صدای زنگ تغییرات گسترده به نفع مدیران بازرگانی را در حوزه صنعت بشنوند. غضنفری در نخستین حرکت پس از انتخاب به عنوان وزیر، سه معاون مجرب‌ان را در سه معاونت وزارخانه منصوب کرد: فاطمی‌امین، شریف‌زاده و خدایاراد احمدی. در حالی که این انتصاب سه‌گانه در کنار یک انتصاب رحمت‌آبادی از وزرات بازرگانی، بسیار فروتنانه به‌نظر می‌رسید، کم‌کم فصل جدید مدیریت غضنفری آغاز شد. او با انتصاب سه قائم مقام وزیر در امور مختلف، عملاً مسوولیت‌های قانونی را بر عهده معاونین مجرب‌ان گذاشته و اختیارات لازم برای انجام امور را به معاونین خود داد.

او در آخرین اقدام خود هم با گماردن مفتاح به عنوان قائم‌مقام وزیر در امور اجرایی و سپردن همه

شرق: ماجرای اختلاس سه‌هزارمیلیاردتومانی تبدیل به یک گره‌کور برای اقتصاد ایران شده است. البته بدون شک ایجاد این گره‌کور یک اتفاق طبیعی است. جریان اقتصادی کشور، دچار یک شوک شده است. چند سال پیش – که یک اختلاس بانکی باعث شده بود تا دستگاه قضایی برخورد تندی با عوامل اختلاس داشته باشد – شاید کسی گمان نمی‌برد که روزی میزان اختلاس به سه‌هزارمیلیاردتومان هم برسد؛ یعنی رقمی که می‌تواند باری بزرگ از روی دوش معیشت و اقتصاد مردمی ایران بردارد. اما به هر حال این اتفاق رخ داده است و باوجود آنکه هفت بانک در مسیر این اختلاس قرار دارند اما همه انتقاده‌ها به سمت بانک صادرات رفته است. دیروز چند نفر از کارکنان بانک صادرات در تماس با روزنامه، خود را از جریان مدیریت در شبکه بانکی و بانک صادرات جدا کردند. رویکرد آنها به طور قطع، رویکردی واقعی بود. کارمندان بانک صادرات را نباید در جریان این اختلاس و در اوج بی‌تفاوتی مدیران کلان اقتصادی در راس برخوردها و انتقاده‌ها قرار داد. شاید پیش از هر کس مدیریت حاکم بر بانک صادرات و اقتصاد باید در مقابل این اتفاق تلخ اقتصادی پاسخگو باشند. به‌طور حتم انتقاد بدنه اقتصاد ایران به باز بودن دهلجی‌های نظارتی می‌تواند نقطه عطف توقف ناهنجاری‌های اقتصادی باشد. اکنون کار به جایی رسیده است که همه کارشناسان، فعالان و حتی رسانه‌های مدافع دولت با جدیت از اختلاس سه‌هزارمیلیاردتومانی انتقاد می‌کنند. دیروز «فارس» نوشت: در حالی که ماجرای اختلاس سه‌هزارمیلیاردتومانی بانک صادرات این روزها نقل تمام محافل اقتصادی و سیاسی کشور است، مسوولان نظارتی و بانکی از ارایه توضیحات شفاف در این خصوص خودداری کرده و توپ رسیدگی را به زمین یکدیگر می‌اندازند. اواسط ماه رمضان بود که خبری کوتاه در رسانه‌ها مبنی بر کشف اختلاس سه‌هزارمیلیاردتومانی در بانک صادرات منتشر شد و تا امروز همه رسانه‌ها چشم به ماجرای اختلاس دوخته‌اند چون نمی‌توان به‌راحتی از این مساله گذشت، چرا که سه‌هزارمیلیاردتومان حجم بالایی از نقدینگی کشور را به خود اختصاص می‌دهد و این رقم در یک محاسبه

سرانگشتی سهم بارانه یک ماه خانوارهای ایرانی است که در جیب عده‌ای خاص رفته است. بر همین اساس، این به معنای آن است که یک نفر از شبکه بانکی، بارانه ۴۵۰۰ تومانی یک ماه حدود ۷۰ میلیون ایرانی را بلعیده است. طبق گفته‌های مدیرعامل بانک صادرات، «لف‌خ» ژانسته با اختلاس از این طریق کارخانه‌های بزرگی را خریداری کند و سهامدار شرکت‌های تولیدی خاص شود. به نظر می‌رسد این فرد با نفوذی که در سیستم بانکی پیدا کرده بود قصد داشت از یک بانک بزرگ نیز مبلغ زیادی وام دریافت کند که طبق گفته‌های محمود بهمنی، بانک مرکزی با هشدار کتبی به آن بانک، خواستار توقف پرداخت تسهیلات به او شد. به هر حال با گذشت دو ماه از کشف این اختلاس خبرهای رسیده از قوه قضاییه و وزارت اطلاعات حکایت از دستگیری «لف‌خ» و همدستانش در این اختلاس دارد. از سوی دیگر همان‌طور که در گزارش‌ها آمده بود، هفت بانک علاوه بر بانک صادرات در این اختلاس درگیر بوده‌اند و جرم آنها این بوده که اسناد جعلی بانک صادرات را تنزیل کرده‌اند.

فارس به نقل از این بانک‌ها می‌نویسد:

ملی: فقط ال.سی‌ها را تنزیل کردیم

یکی از بزرگ‌ترین بانک‌های دولتی کشور، طبق اخبار رسیده در این اختلاس درگیر بوده اما درگیری این بانک نیز مانند سایر بانک‌ها در حد تنزیل اسناد صادرات بوده و هیچ تسهیلاتی به گروه اختلاس‌کنندگان توسط این بانک پرداخت نشده است. این بانک (ملی) اسنادی را در اختیار این خبرگزاری قرار داده مبنی بر اینکه تنها تنزیل اسناد بانک صادرات توسط برخی شعب این بانک انجام شده آن هم به دلیل اینکه این اسناد با نام بانک صادرات بوده و اعتبار خاصی داشتند.

سپه: مسوولان ارشد بانکی شفاف‌سازی کنند

به تماس با روابط عمومی بانک سپه، استراتژی اطلاع‌رسانی این بانک به این شکل اعلام شد: اقتصاد کشور نیازمند فضای آرام است و مسوولان ارشد نظام بانکی در این زمینه اطلاع‌رسانی شفاف کنند. بانک سامان: قصد موضع‌گیری نداریم

بانک سامان که یکی دیگر از بانک‌های درگیر در این

انتصابات وزارتخانه صنعت، معدن و تجارت در اتاق وزارت

دربی تولید و تجارت

ادغام وزارتخانه‌های صنایع و معادن با بازرگانی اقدامی بود که در راستای کوچک‌سازی دولت و همسو کردن سیاست‌های تولید و تجارت صورت گرفت؛ ادغامی که در ابتدا با واکنش‌های منفی صنعتی‌ها و همچنین جوسازی اطرافیان وزیر وقت آغاز شد، اما در این بین این وزیر بازرگانی بود که با اتخاذ موضع سکوت و در دستور کار قرار دادن جلب نظر نمایندگان مجلس، اقدامات زیربوستی خود را آغاز کرد؛ چرا که روابط تیره مجرب‌ایان و نزدیکان رییس‌جمهوری، شانس تداوم حضور وی در کابینه را تقریباً به صفر رسانده بود و غضنفری با علم به این موضوع، فعالیت‌های خود را آغاز کرد. انتصاب غضنفری به عنوان سرپرست وزارت صنایع و معادن همان چیزی بود که ساکنان ساختمان وزارت بازرگانی آن را لحظه‌شماری می‌کردند. سرپرستی غضنفری در وزارتخانه صنایع، سرآغازی بود برای فعالیت‌های گسترده معاونان، روابط عمومی، نمایندگان و فعالان بخش خصوصی نزدیک به وزارتخانه؛ فعالیت‌هایی که به برگزاری جلسات فشرده در مجلس، اتاق‌های بازرگانی تهران و ایران، طبقه هشتم وزارت بازرگانی و دیگر ساختمان‌های متعلق به این وزارتخانه و حضور نمایندگان وزیر در دفاتر نمایندگان و بعضاً در راهروهای مجلس ختم شد. غضنفری به واسطه عملکرد قابل قبول در وزارت بازرگانی و تحصیلات صنعتی شانس زیادی برای تصاحب کرسی وزارت داشت. سوابق غضنفری و ارتباط او با نمایندگان و دیدار با مدیران بنگاه‌های کوچک و بزرگ برای کسب تصدی‌گری وزارتخانه جدید جواب داد. امروز با انتخاب غضنفری به عنوان اولین وزیر وزارتخانه صنعت، معدن و تجارت، هیچ تغییر شامخی جز جابه‌جایی مدیران رخ نداده است و باید منتظر ماند و دید که آیا گسترده‌گی حوزه تازه شکل‌گرفته در نهایت به نفع اقتصاد خواهد بود یا با غفلت غضنفری از زیر بخش‌های بازرگانی و صنعت کشور شاهد ضعیف‌شدن شبکه‌های پایین‌دستی این‌بخش‌ها خواهیم بود؟ آیا رنگ و لعاب ساختار جدید بیشتر وجه تولیدی خواهد داشت تا تجارت؟ آیا غضنفری در حوزه مهمی چون صنایع که همواره بنگاه‌های بزرگ نقش محوری در تصمیم‌گیری‌ها دارند می‌تواند دوام بیاورد؟ اینها سوالاتی است که انتظار می‌رود او باید پاسخ دهد.

مسوولیت‌های وزارتخانه در دوره سفر خود به آمریکای لاتین به وی، عملاً پیغام روشن، صریح و شفاف‌ی به همه نظاره‌کنندگان این حوزه داد، روز گذشته با انتصاب

گره‌کور سه‌هزار میلیارد تومانی پیچیده‌تر شد

واکنش هشت بانک درگیر در اختلاس بزرگ

اختلاس است، گفته فعل این بانک قصد موضع‌گیری خاصی ندارد و ترجیح می‌دهد اداره نظارت بر بانک‌های مرکزی پاسخگوی مساله باشد.
رفاه: بگذارید مدیر عامل‌مان از سفر برگردد
بانک رفاه که یکی دیگر از بانک‌های درگیر در این اختلاس است، اعلام کرده مدیرعامل این بانک به ماموریت رفته و به همین دلیل نمی‌تواند توضیحاتی در این خصوص دهد. مسوول روابط عمومی این بانک ضمن تشکر از خبرنگار فارس برای تماس پیرامون این مساله گفت: زمانی که مدیرعامل برگشت درباره مساله تصمیم خواهد گرفت. شاید فرد دیگری درباره این بانک حضور ندارد که در چنین مواقعی، پاسخگوی مسایل و مشکلات احتمالی باشد.

پاسارگاد: بعد از کشف اختلاس، ال.سی تنزیل نکردیم
بانک پاسارگاد نیز یکی دیگر از این هفت بانک است که نام آن در فهرست بانک‌های درگیر اختلاس آمده است. مسوول روابط عمومی بانک پاسارگاد گفت: فکر نمی‌کنم تسهیلاتی توسط بانک پاسارگاد به آقای «لف‌خ» داده شده باشد. وی با تأکید بر اینکه بانک

خراسان جنوبی، کرمان و گیلان از میان مدیران صنایع و معادن و استان‌های ایلام، سیستان و بلوچستان، خراسان رضوی و تهران نیز از میان مدیران بازرگانی انتخاب شده‌اند. فارغ از اینکه چرا الزاماً یکی از دو مدیر صنایع یا بازرگانی برای مسوولیت جدید انتخاب می‌شوند و گزینه سومی عملاً مشاهده نمی‌شود، ظاهر موضوع یک تعادل ۴-۴ میان این انتصابات را نشان می‌دهد. اما با اندکی تأمل روی اسامی استان‌های دو طرف، نکات قابل توجهی به ذهن هر ناظر این حوزه متبادر می‌شود: براساس آمار رسمی وزارت صنایع و معادن مجموع اشتغال صنعتی ایجادشده در دهه گذشته در استان‌هایی که مدیران بازرگانی برای آنان انتخاب شده‌اند، حدود ۲۰درصد کل کشور بوده در حالی که در چهار استان مربوط به صنایع و معادن حدود ۸/۵ درصد است. این ارقام به شکل بسیار عجیبی در دوره برنامه چهارم یعنی دوره پنج‌ساله گذشته نیز تکرار شده است.

مصاحبه شهریار طاهرپور، نماینده توپسرکان در مجلس و عضو کمیسیون صنایع و معادن و ایپسنا در روز شنبه گذشته که نظر کمیسیون مبنی بر لزوم استفاده از مدیران بخش صنعت در سمت‌های صنعتی را اعلام می‌کرد، سپرده از نگرانی مجلس از این نوع انتصابات برداشت. خبرهایی به گوش می‌رسد که این نوع از انتصابات، با مخالفت بعضی استانداران (که بعضاً خاطره خوشی از همکاری مدیران بازرگانی در دوران حساس شروع هدفمندی بارانه‌ها ندارند) و صاحبان صنایع مواجه شده است. باید دید که غضنفری (که خود در پایگاه اطلاع‌رسانی تولید و تجارت نام شاگرد رنگ دولت را برخود گذارده و رای اعتمادش را فارغ از لای‌های سیاسی می‌داند) در روزهای آینده چگونه در برابر جبهه متحدی که خود او در برابر خودش ساخته به ایفای نقش خواهد پرداخت. ترکیب نمایندگان مجلس، صاحبان صنایع و مدیران ارشد استانی، می‌تواند به شکل خطرناکی نام او را از فهرست کسانی که بیشترین رای اعتماد را گرفته حذف و در فهرست کسانی قرار دهد که کوتاه‌ترین دوره وزارت را داشته‌اند. بازی با اعداد و الفاظ، در برابر افکار عمومی، بازی با آتش است. معنی این گزاره را مجلس هشتم بارها به دولت ثابت کرده است.

خبر

تعرفه واردات پنبه افزایش یافت

■ ایسنا: عضو هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران از افزایش تعرفه واردات پنبه به ۲۰درصد خبر داد. حسن صدرالغروی توضیح داد: پنبه جزو اقلامی است که وزیر جهاد کشاورزی طی نامه‌ای به وزارت بازرگانی سابق خواستار افزایش تعرفه آن شده بود که به نظر می‌رسد این افزایش تعرفه به تازگی اجرا شده است. وی افزود: این افزایش تعرفه برای صنعت ریسندگی، بافندگی و تأمین نیاز کشور فاجعه‌بار است و قیمت محصولات تولید داخل را در مقایسه با کالاهای خارجی افزایش می‌دهد. وی تأکید کرد: افزایش تعرفه پنبه باعث سرازیر شدن نخب‌های خارجی به بازار کشور می‌شود. او با اشاره به جلسه برگزار شده بین فعالان صنعت نساجی با قائم مقام امور اجرایی وزیر صنعت، معدن و تجارت اظهار کرد: در جلسه با آقای مفتاح بار دیگر تأکید کردیم که صنعت نساجی کشور متعهد به خرید پنبه تولید داخل است. عضو هیات مدیره انجمن صنایع نساجی ایران گفت: متأسفانه پنبه تولید داخل کیفیت بالایی نداشته و رگه‌هایی از ایلاف پالی پروپیلن در آن وجود دارد که استفاده از آن را در صنعت نساجی با مشکل مواجه می‌کند. اگر فقط پنج هزار تن از ۶۰ هزار تن پنبه تولید داخل صادر شود، آن وقت عیوب این پنبه مشخص می‌شود. به گفته صدرالغروی، بیش از ۴۵۰ هزار نفر به طور مستقیم در صنعت نساجی کشور و همچنین ۱۵۰ هزار نفر در بخش ریسندگی کار می‌کنند.

ممنوعیت تنظیم سنتی قرار داد در بنگاه‌های مسکن تهران از ۲۰مهر
■ فارس: رییس اتحادیه مشاوران املاک گفت: از ۲۰مهر سال جاری تمام قراردادهای خرید و فروش و اجاره نامه در تهران پربنتی می‌شود و دیگر شکل سنتی تنظیم قراردادبین خریدار، فروشنده، مستاجر و موجر ممنوع است. مصطفی قلی‌خسروی افزود: قبل از ماه مبارک رمضان، تمام قراردادهای خرید و فروش، اجاره و اجاره به شرط تملیک ۱۴ منطقه تهران پربنتی شده و دیگر هیچ قراردادی در این مناطق به صورت دستی نوشته نمی‌شود. وی اضافه کرد: قراردادهای تنظیم شده در بنگاه‌های املاک این ۱۴ منطقه پربنتی و دارای هولوگرام است تا دیگر خبری از خط خوردگی و دست‌نویس شدن مطالب در این مبیاعه‌نامه‌ها نباشد. خسروی با بیان اینکه با پربنتی شدن تنظیم قراردادها در بنگاه‌ها، قراردادهای دارای بارکد دو بعدی شده و در سامانه کد رهگیری ثبت می‌شود، تأکید کرد: با پربنتی شدن قراردادهای می‌توان از تخلفات جلوگیری کرد و دیگر خبری از نوشتن مبیاعه‌نامه توسط افراد در خانه‌ها و خارج از بنگاه‌ها نخواهد بود.

پارچه‌فروشان پس از ۴۵ روز مغازه‌ها را باز کردند

■ ایسنا: پارچه‌فروشان معترض به اجرای قانون مالیات بر ارزش افزوده که از ۴۵ روز پیش در اعتراض به اجرای این قانون واحدهای صنفی خود را بسته بودند از عصر روز گذشته مغازه‌های خود را باز کردند. راسته بشکداران و طاق‌فروشان پارچه روز گذشته پس از توافق با هیات مولفه و انجمن اسلامی اصناف و کشور راضی به باز کردن مغازه‌های خود شدند. پس از برگزاری نشست با حضور احمد کریمی‌اصفه‌ای، اسدالله بامامچیان و جمعی از بازاریان، در نهایت توافق شد که پارچه‌فروشان مغازه‌های خود را باز کنند و از سوی دیگر وعده داده شد تا خواسته پارچه‌فروشان طی یک هفته پیگیری شود. به گفته مسوولان اتحادیه بشکنداران پارچه تهران در جلسه روز گذشته کسی از اعضای این اتحادیه حضور نداشته است. همچنین سازمان مالیاتی اعلام کرده که آخرین مهلت ثبت‌نام برای صنف پارچه‌فروش پایان ماه جاری است و در صورت ثبت‌نام نکردن متخلفان جریمه خواهند شد.

برای دریافت رایگان شماره جدید عدد 9 را همراه با نشانی، کدپستی، تاریخ مراسم ازدواج، نام و نام خانوادگی خود را به شماره ۳۰۰۰۰۲۲۱۶ پیامک کنید

یا خرید از آگهی‌دهندگان این شماره برنده جشنواره نوعروس شوید

۱۰ سکه بهار آزادی هدیه ویژه نوعروس
۱ سرویس ساعت عروس و داماد ساعت سوپریس
۱ بادکنک آرایی مجلل مراسم به ارزش ۲/۵ میلیون ریال
۱۰ یین خرید کت و شوار هریک به ارزش ۲ میلیون ریال
همراه شما هستیم
تا برگزاری یک جشن باشکوه

راه اندازی CRM رایگان برای آگهی‌دهندگان ، شماره تماس: ۸۸۳۴۱۳۰۴

نوعروس

برنده
سرویس ساعت عروس و داماد ساعت سوپریس

نوعروس

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق تلفنی آگهی می‌پذیرد.

۷۵
۶۵
۴۹
۲۴
۸۸
۸۸
۸۸
۸۸